

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6Csp/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118372715
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:6118372715.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, proti žalovanej U. G., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX F. XXX, o zaplatenie 1.488,92 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd **z a v ä z u j e** žalovanú zaplatiť žalobcovi 163,09 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 163,09 Eur od 21.03.2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

III. Súd **n e p r i z n á v a** stranám sporu náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania domáhal zaplatenia sumy 1.488,92 Eur, zmluvných úrokov z nesplatennej istiny zo sumy 1.488,92 Eur vo výške 24,50 % ročne od 21.03.2015 do zaplatenia a zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.488,92 Eur od 21.03.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca poukázal na to, že dňa 13.09.2010 bola medzi veriteľom Poštovou bankou, a. s. a žalovanou v právnom postavení dlžníka uzavretá zmluva o úvere č. 2393842110, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý zo strany žalobcu úver vo výške 2.000,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v liste „Aktuálny stav úveru“. V zmysle obchodných podmienok pre úver sa žalovaná dostala do omeškania s platením splátok, preto veriteľovi - Poštovej banke, a. s. vznikol nárok požadovať od dlžníka- žalovanej predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Poštová banka, a. s. si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s obchodnými podmienkami uplatnila na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanej, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaná ani napriek zaslanej výzve zo strany banky nezaplatila dlžnú pohľadávku. V súlade s obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Takto určená úroková sadzba je v zmluve dojednaná vo výške 24,5 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“ a zároveň si žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 5,25 %, odo dňa nasledujúceho po dni poslednej platby žalovanej. Úhrady realizované žalovanou boli započítané na

úroky do dátumu poslednej platby, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Pohľadávka voči žalovanej so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená nasledovnými zmluvami: zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 06.10.2016 uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a. s. ako postupníkom. Pohľadávka bola voči žalovanej súdne uplatňovaná na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 24.10.2014 sp. zn. IAC08140334 právoplatným dňa 19.12.2014 a vykonateľným dňa 23.12.2014. Dňa 30.03.2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá.

3. Vychádzajúc zo skutočnosti, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku ako aj pri zamietnutí, resp. zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynútiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. V tejto súvislosti poukázal žalobca na viaceré právoplatné rozhodnutia, ktorými bol obdobný nárok ako je uplatňovaný v tomto konaní žalobcovi prisúdený, a to: rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 04.06.2018, sp. zn. 16Csp/249/2016, rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 8Csp/226/2016, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.08.2017, sp. zn. 17Csp/181/2016, rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 24.08.2017, sp. zn. 1Csp/180/2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 09.02.2018, sp.zn. 16Csp/143/2016, rozsudok Okresného súdu Skalica zo dňa 14.12.2017 sp. zn. 7Csp/208/2016, rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.03.2018, sp. zn. 6Csp/144/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 18.05.2018, sp. zn. 7Csp/130/2017, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 21.03.2018, sp. zn. 27Csp/108/2017 rozsudok okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 04.04.2018, sp. zn. 2Csp/91/2017, rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 16.04.2018, sp. zn. 8Csp/115/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 09.04.2018, sp. zn. 21Csp/131/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 27.04.2017, sp. zn. 13Csp/119/2016, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.06.2017, sp. zn. 10Csp/88/2016. Ďalej poukázala na to, že dňa 27.09.2018 vyšiel v Zbierke zákonov pod č. 271/2018 Z. z. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7. februára 2018, o tom, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, t.j. dňom 27.09. 2018 stráca ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť. Uvedené znamená, že súd v tomto konaní nie je oprávnený ust. § 5b cit. zákona aplikovať. Žalovanej bola zaslaná výzva v súlade s § 3 ods. 6 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZUK“). Žalovaná napriek tomu k dnešnému dňu žalobcovi nezaplatila v celom rozsahu dlžnú sumu.

4. Na výzvu zo dňa 03.11.2018 žalobca zobral návrh späť v časti uplatnených úrokov a navrhol vydať platobný rozkaz na zaplatenie istiny 1.488,92 Eur a úrokov z omeškania vo výške 5,25% ročne z tejto sumy od 21.03.2015 do zaplatenia.

5. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 07.01.2019 vydal platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 145 ods. 3 CSP zohľadňujúc čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v časti, ktorej sa rozpor netýkal, t. j. v časti istiny vo výške 1.488,92 Eur a úrokov z omeškania vo výške 5,25% ročne z tejto sumy od 21.03.2015 do zaplatenia a v časti nároku na náhradu trov konania. Žalovaná v zákonnej lehote podala proti predmetnému platobnému rozkazu odpor, ktorým pohľadávku žalobcu neuznala v celom rozsahu a odpor odôvodnila tým, že zmluvu je potrebné posúdiť ako spotrebiteľskú a na právny vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa listinných dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. vyhlásila úverovú pohľadávku za predčasne splatnú ku dňu 04.09.2013. Od tohto dňa začala plynúť premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 04.09.2016. Vzniesla preto námietku premlčania. K premlčaniu by došlo aj keby sa lehota počítala od poslednej splátky zo dňa 20.03.2015, ktorá uplynula dňa 20.03.2018, pričom žaloba bola na súde podaná dňa 07.11.2018. Zároveň uviedla, že v zmluve nie je správne uvedená výška RPMN a nie je správne vypočítaná výška nákladov. V zmluve tiež chýba uvedenie doby trvania zmluvy. Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu

považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Mala by obsahovať aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, aj táto suma je uvedená nesprávne vo výške 3.801,74 Eur, pričom výška splátky 57,29 x počet splátok 70 dáva výsledok 4.010,30 Eur, nakoľko v celkovej splatnej čiastke nie je zarátané poistné. Záverom poukázala na judikatúru súdov v obdobných prípadoch (rozhodnutie KS Trnava sp. zn. 23Co/158/2013, rozhodnutie KS Trenčín sp. zn. 6Co/390/2013) Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania navrhla žalobu zamietnuť. Po návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, upomínací súd postúpil vec tunajšiemu súdu na jej prejednanie.

6. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním v ktorom k námietke premlčania uviedol, že je pravda že pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. vyhlásila úverovú pohľadávku za predčasne splatnú ku dňu 04.09.2013 a premlčacia doba začala plynúť 05.09.2013. Následne právny predchodca žalobcu podal žalobu na Rozhodcovský súd, ktorá bola doručená dňa 07.08.2014, ako to vyplýva aj z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku a teda žalobca vyčerpал zo zákonnej 3-ročnej premlčacej doby 337 dní. Následne podal návrh na vykonanie exekúcie, avšak exekučný súd Uznesením sp. zn. 9Er/434/2015 zo dňa 16.03.2018 zastavil exekučné konanie. A teda odo dňa zastavenia exekučného konania t.j. od 16.03.2018 až do podania žaloby na Okresný súd Banská Bystrica, t.j. do 07.11.2018 žalobca vyčerpал zo zákonnej 3-ročnej premlčacej doby ďalších 236 dní, spolu to činí 573 dní. Žalobca má za to, že počas konania na rozhodcovskom súde a počas exekučného konania premlčacia doba neplynula, ale spočívala v zmysle ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal žalobca na viaceré právoplatné rozhodnutia, a to: rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/119/2016, rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10Csp/142/2017, rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3Csp/150/2016, rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 14Csp/366/2017. Nesúhlasil s tým, že by výška RPMN v zmluve nebola správne uvedená a doložil súdu aj listinu s výpočtom RPMN a predpisom splátok. Ani výpočet celkovej čiastky ktorú má spotrebiteľ zaplatiť nie je správny tak ako ho vypočítala žalovaná, nakoľko niekoľko posledných mesačných splátok je v nižšej sume, ako bola mesačná splátka o čom informuje žalobca listom žalovanú. Čo sa týka nezarátania poistného do celkovej čiastky, tak v danom prípade sa jedná o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, ktoré s poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch sa do celkovej čiastky nezarátava, len v prípade ak by sa jednalo o poistné povinné na získanie úveru. Celové náklady teda činia 69 x 54+45,88+29,87, t.j. 3.801,75 Eur. Žalovaný tiež rozporuje skutočnosť, že zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukazuje pritom na rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016, sp. zn. C42/15, uznesenie Najvyššieho súdu z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017 a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, záverom ktorých je, že nie je potrebné aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné vykladať eurokonformne. Čo sa týka údajov o trvaní zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, má za to, že tieto údaje sú v zmluve riadne uvedené a to v čl. 3 bod 1 zmluvy. Rovnako sa nezakladá na pravde tvrdenie žalovanej, že poistenie nemohla odmietnuť, o opaku svedčí existencia množstva zmlúv uzavretých bez poistenia, preto v zmluve sú aj zaškrťavacie kolónky. Žalovaná mala možnosť poistenie odmietnuť.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie.

8. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 17.06.2019 ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a súhlasil, aby súd vec prejednal, prípadnej rozhodol v jeho neprítomnosti. Predvolanie u žalovanej sa vrátilo s označením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote.“ Súd preto postupoval v súlade s ust. § 111 ods. 3 CSP.

9. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej podľa § 180 Civilného sporového poriadku.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

11. Zo Zmluvy o úvere zo dňa 13.09.2011 vyplýva, že bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou, pričom žalovaná požiadala o úver vo výške 2.000,00 Eur s dobou splácania 70 mesiacov. Žiadosť o poskytnutie úveru a poistenie schopnosti splácať úver je uvedená v bode 2 zmluvy. V bode 3 zmluvy je uvedená zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, podľa ktorých bola výška schváleného úveru 2.000,00 Eur,

výška mesačnej splátky 57,29 Eur, výška úrokovej sadzby 24,50 %, RPMN 28,29 %, priemerná RPMN 18,09 %, celková výška nákladov 1.801,74 Eur, dátum prvej splátky 20.12.2012 vždy k 20. dňu v mesiaci, počet splátok 60 a dátum konečnej splatnosti k 13.10.2010 a dátum konečnej splatnosti 13.07.2016. Úver bol uzavretý so základným súborom poistenia.

12. Z aktuálneho stavu úveru k 03.10.2018 vyplýva, že výška čerpania úveru bola 2.000,00 Eur a uhradená suma žalovanou bola splátkami v období od 11.10.2010 do 20.03.2015 vo výške 1.836,84 Eur.

13. Z Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 04.09.2013, vyplýva, že žalobca oznámil žalovanej, že jej úverová pohľadávka sa stala k 04.09.2013 predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.745,73 Eur do desať dní od prevzatia výzvy. Zásielka sa žalobcovi vrátila s označením, neprevzatá v odbernej lehote dňa 30.09.2013.

14. Súd sa tiež oboznámil so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2016, Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. IA-C/0814/0334zo dňa 24.10.2014, právoplatným dňa 19.12.2014, s Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 07.06.2010 s Výzvou na zaplatenie- predžalobnou výzvou zo dňa 22.10.2018 a s kalkulačkou pre výpočet RPMN .

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a preto jej v tejto časti bolo vyhovené. V prevyšujúcej časti bolo potrebné žalobu zamietnuť.

16. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

17. Podľa § 100 ods. 1-3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

18. Podľa § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 111 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

20. Podľa § 112 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

21. S ohľadom na vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku sa súd následne zaoberal otázkou plynutia premlčacej doby v tomto prípade. Súd mal za to, že nakoľko v danom prípade bolo dohodnuté plnenie v splátkach, premlčacia doba začala plynúť momentom dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, pre omeškanie s plnením ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dluhu naraz. V danom prípade žalovaná ako dlžník poslednú splátku uhradila v mesiaci 13.02.2013 a to za mesiace december 2012, január a február 2013. Splátku splatnú 13.03.2013 neuhradila, až 26.09.2014 uskutočnila úhradu vo výške 50,00 Eur. Preto mal súd za to, že premlčacia doba v danom prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dluhu naraz, začala plynúť dňom nasledujúcim po splatnosti splátky splatnej v mesiaci marec 2013, konkrétne dňa 13.03.2013. Keďže veriteľ si právo na zaplatenie dlžnej sumy z titulu predčasne zosplatneného úveru uplatnil v rozhodcovskom konaní podaním žaloby na rozhodcovský súd dňa 07.08.2014, počas tohto rozhodcovského konania a tiež počas nasledujúceho exekučného konania až do momentu, kedy sa

veriteľ dozvedel o zastavení exekúcie (t.j. do 16.03.2018) premlčacia doba spočívala a táto opätovne začala plynúť dňa 17.03.2018. Žalobca v tejto veci podal žalobu na súd dňa 07.11.2018, teda spočítaním doby plynutia premlčacej doby v čase od začatia jej plynutia (14.03.2013) do momentu podania žaloby na rozhodcovský súd (07.08.2014) a následne odo dňa nasledujúceho dňu kedy sa veriteľ dozvedel o zastavení exekúcie (17.03.2018) do dňa podania žaloby na súd (07.11.2018) súd dospel k záveru, že od momentu začatia plynutia premlčacej doby do momentu podania žaloby na súd neuplynula doba dlhšia ako tri roky a preto si žalobca svoj nárok na súde podal včas v rámci plynutia premlčacej doby. (rozsudok Okresného súdu Komárno, sp.zn. 14Csp/366/2017)

22. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2010, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

28. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa ustanovenia § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

30. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.12.2010, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Podľa ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

(3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(4) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

(5) Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

(6) Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

(7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

(8) Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

32. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa

33. Súd z úradnej povinnosti pristúpil k preskúmaniu existencie zákonných náležitostí, ktoré by mala spotrebiteľská zmluva obsahovať. Súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere zo dňa 13.09.2010 uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

34. Žalobca preukázal, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.000,00 Eur, pričom žalovaná uhradila do rozhodnutia súdu sumu 1.836,91 Eur. Rozdiel medzi poskytnutým úverom a splatenou sumou predstavuje 163,09 Eur, teda istinu na ktoré má žalobca nárok.

35. Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 21.03.2015 do zaplatenia, v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

36. Výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov a poplatkov sa opiera o ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. V preskúmvanej zmluve totiž bola nesprávna výška RPMN.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., v platnom znení v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

38. Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia teda jednoznačne vyplýva, že v čase uzatvárania zmluvy bol žalobca povinný uviesť správnu RPMN v zmluve. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 28,29 %, pričom správny údaj má byť 30,89 % a splatená suma by mala predstavovať 4.010,30 Eur. Uvedená RPMN v zmluve je teda nižšia ako podľa výpočtov súdu. Ďalej je v zmluve uvedená celková čiastka úveru vo výške 3.801,74 Eur (úver 2.000,00 Eur+ celková výška nákladov 1.801,74 Eur), pričom 57,29 Eur splátka násobená 70 splátkami predstavuje sumu 4.010,30 Eur, čo po odrátaní sumy 2.000,00 Eur poskytnutého úveru predstavuje navýšenie 2.010,30 Eur. Ani tento údaj teda nebol správny. Hoci žalobca vo svojom vyjadrení argumentuje nižšími splátkami v posledných mesiacoch pred splatnosťou úveru, takáto znížená splátka však pre žalovanú nevyplýva zo zmluvy v ktorej o nej nie je ani zmienka. Navyše je nutné poukázať na skutočnosť, že pri jednoduchom vynásobení počtu splátok ich výškou, celková suma ktorú spotrebiteľ musí uhradiť sa rovná sume 4.010,30 Eur, ktorá vyšla súdu pri prepočte RPMN a teda pre RPMN vo výške 30,89 %. Predchodca žalobcu v zmluve neuviedol rozpis splátky v súlade s § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, nakoľko mal za to, že to nie je nevyhnutné a súd sa týmto tvrdením aj stotožňuje, avšak žalovaná potom ako spotrebiteľ nemala možnosť z jednej určenej splátky zistiť, koľko sa použije na zaplatenie istiny, koľko na zaplatenie úrokov a poplatkov, prípadne na nepovinné poistenie. Tým, že predchodca žalobcu neuviedol osobitne koľko predstavuje splátka úveru vrátane úrokov a poplatkov, mal vypočítať RPMN z tých údajov, ktoré uviedol v zmluve a tým by poskytol žalovanej reálne údaje o celkových nákladoch spojených s úverom. Napriek tvrdeniam žalovanej súd má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy ako aj dátum konečnej splatnosti úveru.

39. Tým, že predchodca žalobcu neuviedol v úverovej zmluve všetky náležitosti v súlade s § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b). Zároveň je možné konštatovať, že predchodca žalobcu využíval nekalú praktiku pri uzatváraní zmlúv, keď neuvádzal skutočné celkové náklady, o ktoré sa navýšil poskytnutý úver a preto bolo potrebné žalobcovi priznať len rozdiel medzi poskytnutým úverom a vrátenou sumou bez akéhokoľvek navýšenia o úroky a poplatky. Preto v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá.

40. Súd zdôrazňuje aj tú skutočnosť, že v období po vydaní rozsudku Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíróovej, bol zvažovaný rozsah aplikácie záverov uvedeného rozsudku v porovnaní s vnútroštátnou úpravou, a to Zákomom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Výklad obsiahnutý v rozsudku SD EU bol v určitom období (po vydaní rozsudku SD) aplikovaný v rozhodovacej činnosti súdov vo veciach vyplývajúcich zo spotrebiteľských záväzkových vzťahov. Po prehodnotení účinnosti a aplikovateľnosti uvedeného výkladu pre rozhodovanie vo veciach podľa právnej úpravy platnej v Slovenskej republike, bolo konštatované, že Súdny dvor Európskej únie vykladá výlučne právo Európskej únie a ako taký nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Súdny dvor Európskej únie a v označenej veci poskytol výlučne výklad Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS. Nevyjadroval sa k výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch. Súdom aplikované ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 písm. f.) a § 9 ods. 2 písm. písm. k.)) sú odlišné od ustanovení smernice č. 2008/48/ES (článok 10, ods. 2 písm. c), článok 10, ods. 2 písm. h)) a nakoľko súd aplikoval vnútroštátny zákon o spotrebiteľských úveroch, a nie Smernicu č. 2008/48/ES, výklad dotknutých ustanovení smernice Súdny dvorom EÚ vo veci C-42/15 nemá vplyv na rozhodovaciu činnosť v spore. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ (C-152/84, C-91/92, C-397/01) na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami, v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti sa ako také nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci,

v danom spore dodávateľ proti spotrebiteľovi. Z uvedených dôvodov v predmetnom spore rozsudok Súdneho dvora Európskej únie číslo C-42/15, nemá vplyv na právne posúdenie veci vnútroštátnym súdom.

41. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. V prejednávanej veci úspech žalovanej presiahol úspech žalobcu, ktorej by tak vznikol nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci, avšak táto si náhradu trov konania neuplatnila, preto súd nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).